

OCHWAT (10) sb m

-f- (5), -ff- (5).

o *prawdopodobnie jasne* (tak w o-); a (6), ą (4) *SienLek* (6:4).

sg N ochwat (6). ◇ G ochwatu (2). ◇ A ochwat (2). ◇ [L ochwacie.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Zapalenie miękkich części kopyta końskiego, wynikłe z nagłego ochłodzenia po spoceniu lub z zatrucia pokarmem; catarrhus equorum, hordeatio, suffrago Cn (10) : Théz ochffát odpędził koniowi gdy mu w łzyi dałz żyłę záciąć/ á dałz krwi dobrze iść SienLek 168, 168, 168v; [Gdy obaczyłz iż koń ná iednę álbo ná więcey nog vchrámuie ták iż chodzi iákoby łpętány á obracác się nie może/ toć łą známioná ochwátu Cresc 1571 534 (Linde)].

Zestawienia: »wietrzny [= z przewiania po spoceniu] ochwat« [szyk 1:1] (2): Gdy łye kón nádyma á łtęka/ á z nołá mu wodá płynie/ znák ieft wietrzného ochffatu SienLek 168v, Aaaaav; [O wietrznym ochwacie. Cresc 1571 536 (Linde)].

»ochwat wodny [= z opicia się wodą lub skąpania w wodzie po spoceniu]« (2): Też ná ochffát á owłzém wodny ták vczyń: pomáży wędzidło łáynem człowieczym/ á włóż go w włtá koniowi SienLek 168, Aaaaav.

»ochwat z żyta, żytny, zbożem [= z jedzenia młodego zboża]« [szyk 2:1] (1:1:1): (nagł) Ochfat koniowi z żytá. (-) Iełli koniowi żythny ochfat/ choć z młodey rzéy: w wiedziłz go w wodę zimną SienLek 168v; [Ze spisu rzeczy:] Ochfát zbożem/ 1. 168b. SienLek Aaaaav.

MC